

« zurück blättern vor »

OBERMAJSTER subst. m., ab 1890; ‘Oberhaupt einer Zunft, ranghöchster Meister’ – ‘starszy cechu, starszy majster’: 1890 DP 18 5, *Nowo Zarząd cechu piekarskiego w Poznaniu podaje niniejszem do wiadomości (...), że dotychczasowy Sprechmajster Oskar Hein nie urzęduje już jako sprechmajster, lecz że na jego miejsce poruczono urząd sprechmajstra panu Józefowi Tomczakowi tu w miejscu przy ulicy Wielkiej Rycerskiej. Henke obermajster.* ◊ vor 1904 Prus, SW *W godzinę po nim wbiegł O[bermajster] przędzalni, przestraszony i zaperzony.* – nur SW. ◊ **Etym:** nhd. *Obermeister* subst. m., ‘höchster Zunftmeister’, GRI. ◊ **Konk:** *nadmajster* subst. m., zuerst geb. SW; *nadmistrz* subst. m., zuerst geb. DOR. ❖ Unsere zwei Belege beziehen sich respektiv auf Posen und Warschau (bzw. auf das Königreich Polen allgemein); SPA 1916 und 1929 kennzeichnet *obermajster* als “Barbarismus” und verweist auf *nadmajster*.

« zurück blättern vor »